

Girona, 17 d'octubre de 2019

XXXI MOSQUES DE LA INFORMACIÓ

UN COLLAGE EN TRES DIMENSIONS DE KIM PEREVALSKY DONA FORMA A LA MOSCA D'AQUEST ANY

Autor de les Mosques 2019

#Mosques2019 #CPCGirona

La demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes de Catalunya ha demanat a l'artista ucraïnès afincat a Girona **Kim Perevalsky** que creï el guardó que es lliurarà a tots els premiats d'aquesta edició. Perevalsky, que és conegut sobretot per la pintura, el collage i el gravat, ha elaborat una peça que funciona perfectament com a escultura i que conté els trets distintius de la seva obra.

A partir de la impressió digital sobre alumini i la pintura a l'oli, l'artista ha incorporat elements antagònics que es sobreposen en capes i creen un tot en el que cap concepte destaca per sobre dels altres. Hi trobareu l'estructura d'una ciutat antiga (Perevalsky treballa molt, darrerament, amb mapes antics per fer collages) i també la d'una ciutat inventada; rius i un volcà –símbol de la inestabilitat-, elements onírics al costat de símbols gràfics i geomètrics, escales diferents que s'uneixen per crear un marc asimètric que ho encaixa tot.

La sobreposició de capes del collage es pot comparar, segons l'artista, “*a l'acumulació d'informació que tenim*”. La barreja d'elements antics i contemporanis representa el “*d'on venim i on anem*”, i en el caos del collage sempre hi ha una forma que li dóna sentit i ordre. Aquesta seria, de fet, la funció del periodisme: posar un cert ordre al caos de l'actualitat i facilitar-ne la interpretació. Com al *Jardí de les Delícies*, cal fixar-se en cada detall de l'obra, com la mosca que sembla mirar-s'ho tot des de dalt.

**DOSSIER DE
PREMSA**

Carrer Nou del Teatre 1, 2n 1a
17004 Girona
T_972 209 162

secretariagirona@periodistes.org
periodistes.org

@Periodistes_org
collegiperiodistes

Evdokim Perevalsky (Kiev, Ucraïna, 1970) es va formar a l'Escola d'Art Taras Shevshenko, i va continuar els seus estudis a l'Acadèmia de Belles Arts de Kiev, on es va graduar el 1994 amb una sèrie d'aiguaforts de gran format. Va exercir de professor de dibuix, pintura i gravat a la Universitat Politècnica de Kiev entre 1994 i 1997, any en què es va establir a Catalunya. Ha estat professor de pintura a l'oli i d'aquarel·la a l'Escola Municipal d'Art de Girona (2008-2017), i ara és professor de pintura i dibuix a l'Escola Municipal d'Art de Celrà.

La seva obra es troba en col·leccions privades de tot el món, i ha estat adquirida per institucions públiques com el Ministeri de Cultura i el Gabinet de Presidència d'Ucraïna, i per l'Ajuntament de Girona. Ha format part de diferents exposicions internacionals i ha participat en fires d'art nacionals i internacionals, com INART, Fira d'Art (Girona), Artexpo (Barcelona), BART 09 (Barcelona), De Arte (Madrid), MARBart (Marbella), LINEART (Gent, Bèlgica), Affordable Art Fair, en les seves presentacions a Brusselles, Londres, Amsterdam, Roma i Milà, i UP ART, Foire d'Art Contemporain (Lille, França). Ha exposat en galeries com la Tusset (Barcelona); Sokoa (Madrid); NO+ART, El Claustre i la Fundació Valvi (Girona); Fons d'Art (Olot); Omnium Ars (Platja d'Aro); Museu Isaac Albèiz; i la Fundació Germans Vila Riera (Camprodon); Galerie Alain Daudet (Toulouse, França); i Galeria Iturria (Cadaqués- Madrid).

Mosca del Col·legi

#MoscaCole

Aquesta Mosca reconeix trajectòries professionals dins l'àmbit del periodisme. En aquesta edició se'n lliuraran dues: a **Rafel Nadal** i, a títol pòstum, a **Montserrat Minobis**.

- El periodista **Rafel Nadal i Farreras** (Girona, 1954) té vocació i talent d'escriptor. La seva trajectòria periodística, que s'inicia als

anys 70 a París, on va ser el corresponsal de *Catalunya/Express*, és llarga i destacable i se centra sobretot en premsa escrita. Entre els anys 2006 i 2010 va dirigir *El Periódico de Catalunya*, i hores d'ara col·labora amb RAC1 i la SER Catalunya.

Però han estat els seus llibres -a cavall entre la ficció i la crònica de fets passats reals, i escrits amb un estil directe i natural- els que l'han fet conegut per tothom. El seu darrer llibre, *El fill de l'italià*, ha rebut aquest any el Premi Ramon Llull, el més prestigiós de les lletres catalanes.

- **Montserrat Minobis Puntonet** (Figueres, 1942 – Barcelona 2019) va morir aquest maig passat, al 76 anys. Entre altres càrrecs, havia estat degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya, directora de Catalunya Ràdio, presidenta de la Xarxa Europea de Dones Periodistes, de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya i de la Xarxa Internacional de Dones Periodistes i Comunicadores de Catalunya, i va rebre la Creu de Sant Jordi (1996). Però sobretot va ser una dona valenta, compromesa amb les llibertats i un referent en la lluita per la igualtat de gènere.

Va tocar tots els pals del periodisme clàssic –premsa escrita, ràdio i televisió-, des d'on va reivindicar sempre la visibilitat de la dona. En aquest sentit, va fundar i presidir *La Independent*, Agència de Notícies amb Visió de Gènere, va ser coordinadora de la Xarxa Internacional de Periodistes amb Visió de Gènere i va ser una de les impulsores i organitzadores del Manifest 8 de Març de les treballadores del sector de la informació i la comunicació. En els darrers anys, a més, treballava intensament en la Comissió d'Ètica de la Federació d'ONG de Catalunya.

Mosca de Sant Narcís

#MoscaSN

Es lliura a persones o entitats que hagin destacat per la defensa dels drets col·lectius, o bé que hagin difós la realitat gironina més enllà de les seves fronteres naturals. Aquest any s'atorga al **GEiEG**, amb motiu del seu centenari.

El **Grup Excursionista i Esportiu Gironí** és una entitat per la qual han passat, en un moment o altre de la seva vida, quasi tots els gironins. El GEiEG va néixer ara fa un segle per iniciativa d'un grup de joves de la ciutat que volien fomentar l'excursionisme i l'atletisme a la ciutat. El seu primer president va ser Josep Torra i Mercadal.

Actualment, compta amb 23 seccions esportives i culturals, tres complexos esportius –a Sant Narcís, Sant Ponç i Palau-, i el refugi de muntanya de Sant Miquel de Falgars, i s'ha convertit en una institució íntimament vinculada a la vida no només esportiva, sinó també cultural i social de Girona gràcies a activitats com la Festa del Pedal, la Pujada als Àngels o el Concurs Infantil i Juvenil de Pintura Ràpida, que han eixamplat l'abast de la seva influència social. És la primera entitat de Catalunya dedicada a l'esport base i amateur, amb 2.368 esportistes en competició (902 dels quals són dones) i 167 entrenadors, i més de 6.500 persones que practiquen esport social i fan ús dels serveis del grup.

Sobre el lloc on es faran les Mosques

Tindran lloc a l'**Aula Magna de la Casa de Cultura de la Diputació de Girona**, aprofitant que a les sales de la planta baixa s'hi pot veure fins a finals de novembre l'exposició "Ser del GEiEG. Una història de futur".

La Casa de Cultura és un centre cultural polivalent fundat l'any 1966, que també acull altres serveis culturals i educatius com el Conservatori de Música Isaac Albéniz de la mateixa Diputació o el Centre de Formació

Carrer Nou del Teatre 1, 2n 1a
17004 Girona
T_972 209 162

secretariagirona@periodistes.org
periodistes.org

@Periodistes_org
collegiperiodistes

Teatral el Galliner o la sala de lectura municipal Girona Centre.

L'edifici va ser promogut pel bisbe Tomàs de Lorenzana –de qui en porta el nom- com a Casa de Misericòrdia i hospici. Es va construir entre 1765 i 1769 sota la supervisió de l'arquitecte Ventura Rodríguez, i segueix el model institucionalitzat a l'època d'hospici: planta quadrangular tancada, patis interiors i església a l'eix (l'actual auditori Josep Viader). Cal destacar el llegat d'Ignasi de Colomer i de Cruïlles i de la seva esposa, Casilda Bofill, que va permetre crear aquesta casa per acollir “noies en perill de perdre's”, com ara mares solteres. L'any 1781 una carta circular anunciava que ja s'admetien “pobres”.

L'antiga Casa de Misericòrdia, que des del segle XIX estava sota l'empara de la Diputació Provincial, va ser restaurada després de la devastació de la guerra civil. Va funcionar com a Hospici fins al 1963.

Carrer Nou del Teatre 1, 2n 1a
17004 Girona
T_972 209 162

secretariagirona@periodistes.org
periodistes.org

@Periodistes_org
collegiperiodistes

Mosques Borda i Grossa

#MoscaBorda

La **Mosca Borda** s'atorga a la persona o entitat que hagi oposat més resistència a les sol·licituds d'informació, s'hagi mostrat més susceptible envers les informacions aparegudes sobre ella, o hagi fet més difícil la feina dels periodistes. Els finalistes d'aquest any són:

- **David Torras, director de comunicació del Girona FC**

Incomunicar l'equip

Impedir l'accés de la premsa als jugadors i als entrenaments del Girona FC són les principals raons per les quals se'l nomina. També hi ha queixes per les dificultats que posa a l'hora de concedir entrevistes amb els jugadors.

Jaume Dulsat i Anna Riera, alcalde i coordinadora de comunicació de Lloret de Mar

Desatendre els mitjans i invisibilitzar Lloret

Un tàndem que, segons les nominacions rebudes, destaca per la mala atenció a la premsa: asseguren que hi ha manca d'interès per atendre els periodistes i que les peticions de la premsa no es resolen o ho fan amb retard. Tot plegat, acaba traduint-se en una "invisibilització de Lloret"..

- **Jordi Mercader, president de la Fundació Gala-Salvador Dalí**

Apropar-se a la premsa local des de Barcelona

Quan va accedir al càrrec, fa dos anys, va anunciar un acostament a Figueres i als mitjans locals que no s'ha arribat a produir. Els periodistes lamenten que, per entrevistar-lo, cal anar a la seu de la seva empresa, a Barcelona; i alguns es queixen que fa més d'un any que esperen resposta a una sol·licitud d'entrevista.

#MoscaGrossa

La **Mosca Grossa** es concedeix a la persona o entitat que, amb la seva accessibilitat, hagi facilitat més la tasca informativa dels periodistes. Aquest any, els finalistes són:

- **Eva Palau, responsable de premsa de l'Ajuntament de Blanes**
Professionalitat i diligència
Les nominacions destaquen la seva professionalitat, diligència i eficiència davant qualsevol sol·licitud, tant si es tracta de temes polítics relacionats amb l'Ajuntament com de qualsevol altra informació vinculada amb la vila. Així mateix, valoren el seu esforç per facilitar tant com pot la feina dels periodistes, sense importar-li si el tema és favorable o no al govern local.
- **Joan Cama, cap de premsa de l'Ajuntament de Palamós**
Rigor i amabilitat
Les propostes lloen que sempre respongui al telèfon i que sempre estigui disponible per a la premsa, “tant si es tracta de bones com de males notícies”. I ho fa, a més, amb “amabilitat i rigor”.
- **Martí Sabrià, gerent de la Unió d'Empresaris d'Hostaleria i Turisme Costa Brava Centre**
Disponibilitat absoluta
“Sempre està disponible per als mitjans”, coincideixen els periodistes que l'han proposat, que també remarquen la seva cordialitat i el seu valor com a veu autoritzada en temes turístics.